

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 036 /ນຍ.

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 22/01/2010

ດຳລັດ

ວ່າດ້ວຍການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ

- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 02 /ສພຊ, ລົງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003 ;
- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍແຮງງານ ສະບັບເລກທີ 06/ສພຊ, ລົງວັນທີ 27 ທັນວາ 2006 ;
- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສຶກສາ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 3 ກໍລະກົດ 2007;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີ ວ່າການກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ສະບັບເລກທີ 058/ຮສສ, ລົງວັນທີ 12 ມັງກອນ 2010.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດຳລັດ:

ຫມວດທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ກຳນົດຫລັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ, ການທົດສອບ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານມີ ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ປະຕິບັດສ້າງ, ມີສີມື, ລະບຽບໃນການອອກແຮງງານ, ມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານດ້ານກົດໝາຍ ແນໃສ່ຕອບສະໜອງທັນກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫລາດແຮງງານ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຕາມທິດການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ທັນສະໄຫມຂອງພັກ-ລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 2. ການສ້າງສີມືແຮງງານ

ການສ້າງສີມືແຮງງານ ແມ່ນການສະໜອງການຮຽນ-ການສອນ ເຕັກນິກ-ວິຊາຊີບ ໃນສາຍອາຊີວະສຶກສາຕາມລະດັບ ແລະ ສາຂາວິຊາຕ່າງໆ ເພື່ອສ້າງແຮງງານລາວໃຫ້ມີ ຄວາມຮູ້, ທັກສະສີມື ແລະ ທັດສະນະຄຸນສົມບັດທີ່ຈຳເປັນ ໃຫ້ສາມາດເຂົ້າເຮັດວຽກໃນສະຖານປະກອບກິດຈະການ ແລະ ປະກອບທຸລະກິດ

ດ້ວຍຕົນເອງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫລາດແຮງງານ ທັງສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ສາມາດຮຽນຕໍ່ເນື່ອງ ຫລື ເຂົ້າທົດສອບສີມືແຮງງານ.

ມາດຕາ 3. ການພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ການພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແມ່ນການຍົກລະດັບດ້ານທັກສະ ແລະ ທັດສະນະຄະຕິໃນການປະຕິບັດ ງານໃຫ້ແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ມີວິຊາຊີບຂັ້ນພື້ນຖານຂຶ້ນໄປ ແລະ ມີປະສິບການມາກ່ອນແລ້ວໃຫ້ມີຄວາມຊຳ ນານງານ, ມີລະບຽບໃນການອອກແຮງງານ ເພື່ອຍົກລະດັບເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ກະກຽມເຂົ້າແຂ່ງຂັນ ຫລື ທົດສອບສີມື ແລະ ຍັງຍືນລະດັບສີມືແຮງງານ ຕາມມາດຕະຖານຂອງສາຂາອາຊີບ ໃນລະດັບຊາດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 4. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້ :

1. ສີມືແຮງງານ ໝາຍເຖິງ ທັກສະ, ຄວາມຊຳນານງານ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການອອກແຮງງານ;
2. ມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ ໝາຍເຖິງ ຂໍ້ກຳນົດທາງວິຊາການ ທີ່ຊັບອກລະດັບຄວາມຊຳນານງານ ແລະ ຄວາມສາມາດພຽງພໍໃນການເຮັດວຽກໃຫ້ມີຄຸນນະພາບຖືກຕ້ອງຕາມຂັ້ນຕອນ ແລະ ສຳເລັດຕາມກຳນົດ ເວລາ ;
3. ການທົດສອບສີມືແຮງງານ ໝາຍເຖິງ ການປະເມີນຜົນດ້ານຄວາມຮູ້, ຄວາມຊຳນານງານ ແລະ ທັດສະ ນະຄະຕິໃນການປະຕິບັດງານຂອງຜູ້ປະກອບອາຊີບຕາມລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ;
4. ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລືການຈັດຕັ້ງທີ່ນຳໃຊ້ຜູ້ອອກແຮງງານເຮັດວຽກໃຫ້ຕົນ ໂດຍຕ້ອງຈ່າຍເງິນເດືອນ ຫລືຄ່າແຮງງານ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະ ບຽບກົດໝາຍ ແລະ ສັນຍາແຮງງານໃຫ້ແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານ;
5. ຜູ້ອອກແຮງງານ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງດູແລຂອງຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ໂດຍໄດ້ ຮັບການທົດແທນຈາກການອອກແຮງງານດ້ວຍເງິນເດືອນ ຫລື ຄ່າແຮງງານ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະນະໂຍ ບາຍອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາແຮງງານ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ;
6. ຫົວໜ່ວຍແຮງງານ ໝາຍເຖິງ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດການຜະລິດ, ການຄ້າ ຫລືການບໍລິການຂອງທຸກພາກ ສ່ວນເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ທີ່ມີລັກສະນະປະຈຳ ແລະ ຊົ່ວຄາວ;
7. ການຮ່ວມມືສາມຝ່າຍ ໝາຍເຖິງ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ຕາງໜ້າຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຕາງໜ້າຜູ້ອອກແຮງງານ;
8. ສະຖານທີ່ສ້າງສີມືແຮງງານ ໝາຍເຖິງ ສູນຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ, ໂຮງຮຽນເຕັກນິກ-ວິຊາຊີບ, ວິທະຍາໄລ ອາຊີວະສຶກສາ, ສະຖາບັນອາຊີວະສຶກສາ, ສະຖານທີ່ຈັດຕັ້ງການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກ ຄົນທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມໃນສາຍອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ອົບຮົມວິຊາຊີບ;

9. ສະຖານທີ່ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ຫມາຍເຖິງ ສູນ, ສະຖາບັນພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແລະ ຫົວໜ່ວຍ ແຮງງານ, ສະຖານທີ່ປະກອບກິດຈະການ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນທີ່ໄດ້ ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນການພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແລະ ຫລືດຳເນີນການທົດສອບສີມືແຮງງານ;
10. ຜູ້ດຳເນີນການຝຶກ ຫມາຍເຖິງ ຜູ້ຮັບຜິດຊອບສະຖານທີ່ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ.

ມາດຕາ 5. ຫລັກການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫລັກການ ດັ່ງນີ້ :

1. ການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ອີງໃສ່ຄວາມ ຕ້ອງການຂອງຕະຫລາດແຮງງານ; ສອດຄ່ອງກັບແຜນຍຸດທະສາດໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະຂອງລັດຖະບານ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
2. ການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມຕ້ອງມີພາກທົດສະດີ ຄຽງຄູ່ກັບການຝຶກປະຕິບັດຕົວຈິງຢູ່ໂຮງ ຊ່າງ ຫລືຫ້ອງທົດລອງ ແລະ ຝຶກງານຢູ່ສະຖານປະກອບກິດຈະການ ຫລືສະຖານທີ່ການຜະລິດຕ່າງໆ;
3. ແຮງງານລາວທຸກຄົນທັງຍິງ ແລະ ຊາຍ, ບໍ່ຈຳແນກຊົນເຜົ່າ ມີສິດສະເໜີພາບໄດ້ເຂົ້າຮັບການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ;
4. ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ ກ່ອນຈະເຂົ້າເຮັດວຽກຕ້ອງ ຜ່ານການທົດສອບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານເສຍກ່ອນ ;
5. ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ຕ້ອງປະຕິບັດພັນທະການນຳໃຊ້ແຮງງານ ໄປຄຽງຄູ່ກັບການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງ ງານ ແລະ ຮັບຮູ້ໃບຢັ້ງຢືນລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານທີ່ອອກໃຫ້ໂດຍ ອົງການຮັບຜິດຊອບທົດສອບ ລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານຂອງແຕ່ລະຂັ້ນ.

ມາດຕາ 6. ປັດໄຈພື້ນຖານ ໃນການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານມີປັດໄຈພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້ :

1. ມີສະຖານທີ່ , ວັດຖຸ, ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການຝຶກ ແລະ ການທົດສອບ ທີ່ພຽງພໍ;
2. ມີຂໍ້ກຳນົດ ກ່ຽວກັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ ແລະ ຫລັກສູດທີ່ສອດຄ່ອງກັບຕະຫລາດແຮງງານ;
3. ມີປຶ້ມຕຳລາ, ສື່ການຮຽນ-ການສອນ ພຽງພໍ, ສອດຄ່ອງ ແລະ ເໝາະສົມ;
4. ມີຄູ່ຝຶກທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ບຸກຄະລະກອນອື່ນທີ່ມີຄວາມສາມາດ;
5. ມີລະບຽບຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແລະ ຫລັກການທົດສອບສີມືແຮງງານ.

ມາດຕາ 7. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ມີໜ້າທີ່ເກັບກຳ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈຂໍ້ມູນ ເພື່ອວາງແຜນ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ, ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫລາດແຮງງານ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສະຖາບັນພັດທະນາສີມືແຮງງານ, ສູນຝຶກວິຊາຊີບ ແລະ ຜູ້ດຳເນີນການຝຶກລວມທັງຫົວໜ່ວຍແຮງງານ, ໂຄງການຕ່າງໆ ຕ້ອງມີຖານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ອົງການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ.

ອົງການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ຕ້ອງມີລະບົບຖານຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ ໃຫ້ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບຂະແໜງການຕ່າງໆ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 8. ການແນະນຳວິຊາຊີບ

ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ສົມທົບກັບກະຊວງສຶກສາທິການ, ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການສ້າງກົນໄກການຈັດຕັ້ງການແນະນຳອາຊີບ, ປູກຈິດສຳນຶກ ແລະ ການໃຫ້ຄຳປຶກສາໃນການຮຽນ-ການຝຶກວິຊາຊີບ ແລະ ປະກອບອາຊີບກ່ອນການເຂົ້າເຮັດວຽກຢູ່ສະຖານທີ່ການສຶກສາ ແລະ ສະຖາບັນການຝຶກ ເພື່ອບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານແນໃສ່ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮັບການຝຶກສາມາດຕັດສິນໃຈວິຊາຊີບທີ່ແທດເໝາະກັບພອນສະຫວັນຂອງຕົນເອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫລາດແຮງງານ.

ມາດຕາ 9. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ດຳລັດສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ຂອບເຂດສະເພາະການສ້າງສີມືແຮງງານໃນລະບົບອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານໃຫ້ກຳລັງແຮງງານທີ່ຈະເຂົ້າສູ່ຕະຫລາດແຮງງານລວມທັງແຮງງານທີ່ກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ຫົວໜ່ວຍແຮງງານ, ໂຄງການ ແລະ ສະຖານທີ່ປະກອບກິດຈະການຕ່າງໆ.

ດຳລັດສະບັບນີ້ ບໍ່ກວມເອົາຂົງເຂດສິລະປະ, ວິຈິດສິນ ຊຶ່ງມີລະບຽບສະເພາະຕ່າງຫາກ.

ຫມວດທີ II

ການສ້າງສີມືແຮງງານ

ມາດຕາ 10. ເປົ້າຫມາຍການສ້າງສີມືແຮງງານ

ການສ້າງສີມືແຮງງານ ມີເປົ້າຫມາຍ ດັ່ງນີ້ :

- ເພື່ອກະກຽມໃຫ້ແກ່ຊາວຜູ້ອອກແຮງງານລາວ ໂດຍທົ່ວໄປສາມາດປະກອບອາຊີບທີ່ສຸດຈະລຶດ ແລະ ມີອາຊີບທີ່ຫມັ້ນຄົງ;
- ເພື່ອສ້າງໃຫ້ຄົນລາວກາຍເປັນກຳມະກອນຊຳນານງານ ແລະ ນາຍຊ່າງທີ່ມີສີມື ເພື່ອຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ບັນດາໂຮງຈັກ, ໂຮງງານອຸດສາຫະກຳຂະໜາດນ້ອຍ, ຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຕາມນະໂຍບາຍທັນປະເທດໄປສູ່ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ທັນສະໄຫມ;
- ສ້າງ ແລະ ບຳລຸງໃຫ້ແຮງງານລາວເປັນພົນລະເມືອງດີ, ມີຄວາມຮູ້, ຄຸນສົມບັດ, ວິຊາຊີບສາມາດປະກອບກິດຈະການ, ມີຄວາມສາມາດປະຕິບັດສ້າງ ແລະ ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນ, ມີຄວາມຮັກຊາດ ແລະ ແຂ່ງຂັນສີມື ໃນການສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ ກໍ່ຄືພັດທະນາຕົນເອງ;
- ສ້າງແຮງງານລາວໄປຕາມຂະແໜງວິຊາຊີບຕ່າງໆ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບທຳແຮງຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫລາດແຮງງານ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ຂອງລັດຖະບານ;

- ສ້າງໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມຕອນປາຍໃຫ້ໄດ້ເຂົ້າຝຶກວິຊາຊີບ, ໄດ້ມີວຽກເຮັດງານທຳ ຫລື ປະກອບກິດຈະການດ້ວຍຕົນເອງ.

ມາດຕາ 11. ຮູບແບບສ້າງສີມືແຮງງານ

ການສ້າງສີມືແຮງງານມີ ສີ່ ຮູບແບບ ຄື :

1. ການສຶກສາເຕັກນິກ-ວິຊາຊີບໃນໂຮງຮຽນ ແມ່ນຮູບແບບການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນຢູ່ໃນສະຖາບັນອາຊີວະສຶກສາໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວເປັນຕົ້ນ: ຢູ່ສູນ, ໂຮງຮຽນເຕັກນິກ-ວິຊາຊີບ, ວິທະຍາໄລເຕັກນິກ ແລະ ສະຖາບັນອາຊີວະສຶກສາຕາມຫລັກສູດປົກກະຕິ, ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່.
2. ການສຶກສາເຕັກນິກ-ວິຊາຊີບນອກໂຮງຮຽນ, ການຮຽນແບບອັດທະຍາໄສ ແລະ ການສຶກສາຮຽນທາງໄກ ແມ່ນການຮຽນ-ການສອນເຕັກນິກ-ວິຊາຊີບທີ່ມີເນື້ອໃນ ແລະ ຂັ້ນຮຽນຄືກັນກັບການຮຽນວິຊາຊີບໃນໂຮງຮຽນ; ແຕ່ວິທີການ, ເວລາຮຽນ ແລະ ຮູບການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນແຕກຕ່າງກັນ. ຮູບແບບນີ້ ຜູ້ຮຽນສາມາດສະສົມ, ທຽບໂອນປະລິມານຄວາມຮູ້, ປະສົບການເປັນຫນ່ວຍກິດ ແລະ ສາມາດເຊື່ອມສານເຂົ້າກັບວິຊາຊີບໃນໂຮງຮຽນ.
3. ການສຶກສາເຕັກນິກ-ວິຊາຊີບແບບປະສົມ ແມ່ນການປະສົມປະສານຮູບແບບວິຊາຊີບນອກໂຮງຮຽນເຂົ້າກັບຮູບແບບວິຊາຊີບໃນໂຮງຮຽນ ຊຶ່ງສາມາດຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນຢູ່ສະຖາບັນສຶກສາແຫ່ງດຽວກັນ ທີ່ມີທັງການຝຶກອົບຮົມໄລຍະສັ້ນ ທີ່ຮຽນເປັນໂມດູນ ຫລື ເປັນຫນ່ວຍກິດ ແລະ ສາມາດທຽບໂອນເຂົ້າຮຽນໄລຍະຍາວ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງບັນດາກຸ່ມເປົ້າໝາຍ.
4. ການສຶກສາເຕັກນິກ-ວິຊາຊີບແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແມ່ນຮູບແບບຫນຶ່ງຂອງການປະສານສົມທົບ ແລະ ການຮ່ວມມືກັນ ລະຫວ່າງສະຖາບັນອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ວິສາຫະກິດ, ໂຮງຈັກ, ໂຮງງານ ເພື່ອຮ່ວມມືກັນກໍ່ສ້າງ ແລະ ຍົກລະດັບກຳລັງແຮງງານຕາມຫລັກສູດສາຂາອາຊີບໃດໜຶ່ງ ດ້ວຍການຮຽນ-ການສອນ ຢູ່ສອງສະຖານທີ່ຮຽນຄື: ຮຽນພາກທິດສະດີ ແລະ ທັກສະຂັ້ນພື້ນຖານຢູ່ໂຮງຮຽນ ແລະ ຮຽນພາກປະຕິບັດຫລືຝຶກ ງານຢູ່ໃນສະຖານທີ່ປະກອບກິດຈະການ, ໂຮງງານ ຫລື ສະຖານທີ່ ທຳການຜະລິດຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 12. ຮູບການຈັດຕັ້ງສ້າງສີມືແຮງງານ

ການຈັດຕັ້ງສ້າງສີມືແຮງງານ ສາມາດດຳເນີນດ້ວຍຮູບການ ດັ່ງນີ້ :

- ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ;
- ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດຮ່ວມມືກັບເອກະຊົນ ຫລື ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ;
- ເອກະຊົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ;
- ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ມູນນິທິ ແລະ ສະມາຄົມຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 13. ໂຄງປະກອບການສ້າງສີມືແຮງງານ

ໂຄງປະກອບການສ້າງສີມືແຮງງານຢູ່ໃນສາຍອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ອົບຮົມວິຊາຊີບ ມີດັ່ງນີ້:

1. ວິຊາຊີບຊັ້ນຕົ້ນ ແມ່ນການສຶກສາວິຊາຊີບຊຳນານງານ ສຳລັບຜູ້ຮຽນຈົບມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ຊຶ່ງແບ່ງເປັນຫລັກສູດປົກກະຕິ ແລະ ຫລັກສູດຕໍ່ເນື່ອງ ຫລືເຊື່ອມຕໍ່ ດັ່ງລາຍລະອຽດຕໍ່ໄປນີ້:
 - ຊັ້ນຕົ້ນສາຍປົກກະຕິ: ໃຊ້ເວລາຮຽນ 3 ປີ;

- ຂັ້ນຕົ້ນສາຍຕໍ່ເນື່ອງ: ໃຊ້ສຳລັບຮູບແບບການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບແບບປະສົມ ຊຶ່ງແບ່ງອອກເປັນສີ່ຂັ້ນ
ຄື: ວິຊາຊີບຂັ້ນພື້ນຖານ ຫລືຂັ້ນຕົ້ນ 1; ວິຊາຊີບຂັ້ນຕົ້ນ 2; ວິຊາຊີບເຄິ່ງຊຳນານງານ ຫລື ວິຊາຊີບ
ຂັ້ນຕົ້ນ 3; ວິຊາຊີບ ຊຳນານງານ ຫລື ວິຊາຊີບຂັ້ນຕົ້ນ 4.
- 2. ວິຊາຊີບຊັ້ນກາງ ແມ່ນການສຶກສາເຕັກນິກ ແລະ ວິຊາຊີບ ສຳລັບຜູ້ຮຽນຈົບມັດທະຍົມຕອນປາຍ ຊຶ່ງແບ່ງ
ເປັນ ສອງຫລັກສູດຕ່າງກັນຄື: ຫລັກສູດປົກກະຕິ ແລະ ຫລັກສູດຕໍ່ເນື່ອງ ຫລື ເຊື່ອມຕໍ່ດັ່ງນີ້:
 - ຊັ້ນກາງຫລັກສູດປົກກະຕິ: ໃຊ້ເວລາຮຽນ 2-3 ປີ ສຳລັບຜູ້ທີ່ຈົບມັດທະຍົມຕອນປາຍ ຫລື ທຽບເທົ່າ
ໂດຍອີງຕາມສາຂາວິຊາສະເພາະ;
 - ຊັ້ນກາງຫລັກສູດຕໍ່ເນື່ອງຫລືເຊື່ອມຕໍ່: ໃຊ້ເວລາຮຽນ 1-2 ປີ ສຳລັບຜູ້ທີ່ຈົບວິຊາຊີບຂັ້ນຕົ້ນ 4 ຫລື ວິ
ຊາຊີບຊຳນານງານ ໂດຍອີງຕາມສາຂາວິຊາສະເພາະ.
- 3. ວິຊາຊີບຊັ້ນສູງ ແມ່ນການສຶກສາເຕັກນິກວິຊາຊີບ ສຳລັບຜູ້ຮຽນຈົບມັດທະຍົມຕອນປາຍ ຫລື ທຽບເທົ່າ
ຊຶ່ງ ແບ່ງເປັນ 2 ຫລັກສູດຕ່າງກັນຄື: ຫລັກສູດປົກກະຕິ ແລະ ຫລັກສູດຕໍ່ເນື່ອງ ຫລື ເຊື່ອມຕໍ່ ຊຶ່ງປະກອບ
ມີດັ່ງນີ້:
 - ຊັ້ນສູງຫລັກສູດປົກກະຕິ: ໃຊ້ເວລາຮຽນ 2-3 ປີ ສຳລັບຜູ້ທີ່ຈົບມັດທະຍົມຕອນປາຍ ໂດຍອີງຕາມສາ
ຂາວິຊາສະເພາະ;
 - ຊັ້ນສູງຫລັກສູດຕໍ່ເນື່ອງ ຫລື ເຊື່ອມຕໍ່: ໃຊ້ເວລາຮຽນ 1-2 ປີ ສຳລັບຜູ້ທີ່ຈົບປະກາສະນີຍະບັດວິຊາ
ຊີບຊັ້ນກາງທຸກປະເພດ ໂດຍອີງຕາມສາຂາວິຊາສະເພາະ.

ນອກຈາກການສ້າງສີມືແຮງງານໃນລະດັບວິຊາຊີບຊັ້ນສູງແລ້ວຍັງສາມາດປະຕິບັດຫລັກສູດຕໍ່
ເນື່ອງ ຫລື ເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ສູງກວ່າໄດ້.

ມາດຕາ 14. ວຸດທິການສ້າງສີມືແຮງງານ

ວຸດທິການສ້າງສີມືແຮງງານ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ຮຽນຈົບຫລັກສູດວິຊາຊີບຂັ້ນຕົ້ນ 1 ແລະ 2 ຈະໄດ້ຮັບປະກາສະນີຍະບັດວິຊາຊີບຂັ້ນພື້ນຖານ;
2. ຜູ້ຮຽນຈົບຫລັກສູດວິຊາຊີບຂັ້ນຕົ້ນ 3 ຈະໄດ້ຮັບປະກາສະນີຍະບັດວິຊາຊີບເຄິ່ງຊຳນານງານ;
3. ຜູ້ຮຽນຈົບຫລັກສູດວິຊາຊີບຂັ້ນຕົ້ນ 4 ຫລື ລະບົບ 9+3 ທັງສາຍປົກກະຕິ ແລະ ສາຍຕໍ່ເນື່ອງໄດ້ຮັບປະ
ກາສະນີຍະບັດວິຊາຊີບຊຳນານງານ;
4. ຜູ້ຮຽນຈົບຫລັກສູດວິຊາຊີບຊັ້ນກາງທັງ ສາຍປົກກະຕິ ແລະ ສາຍຕໍ່ເນື່ອງ ໄດ້ຮັບປະກາສະນີຍະບັດວິຊາ
ຊີບຊັ້ນກາງ ຫລື ເຕັກນິກ;
5. ຜູ້ຮຽນຈົບຫລັກສູດວິຊາຊີບຊັ້ນສູງທັງ ສາຍປົກກະຕິ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ ຫລືເຊື່ອມຕໍ່ໄດ້ຮັບປະກາສະນີຍະບັດ
ວິຊາຊີບຊັ້ນສູງ.
6. ຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບຫລັກສູດການສ້າງສີມືແຮງງານສູງກວ່າວິຊາຊີບຊັ້ນສູງ ຈະໄດ້ຮັບວຸດທິການສຶກສາຕາມທີ່ໄດ້
ກຳນົດໃນຫລັກສູດ

ມາດຕາ 15. ສະຖານທີ່ສ້າງສີມືແຮງງານ

ສະຖານທີ່ສ້າງສີມືແຮງງານປະກອບດ້ວຍ 4 ປະເພດດັ່ງນີ້:

- ສູນອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບປະເພດຕ່າງໆ ;
- ໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ ຫລື ໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ ແບບປະສົມ;
- ໂຮງຮຽນເຕັກນິກ-ວິຊາຊີບ ຫລື ໂຮງຮຽນເຕັກນິກ-ວິຊາຊີບ ແບບປະສົມ ;
- ວິທະຍາໄລອາຊີວະສຶກສາ, ວິທະຍາໄລເຕັກນິກ.

ມາດຕາ 16. ຜູ້ຮຽນ ແລະ ເງື່ອນໄຂຜູ້ເຂົ້າຮັບການສ້າງສີມືແຮງງານ

ຜູ້ຮຽນ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ເຂົ້າຮັບການສ້າງສີມືແຮງງານ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 34 ຫາ 40 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການສຶກສາ.

ມາດຕາ 17. ຄູ ແລະ ນະໂຍບາຍຕໍ່ຄູ

ຄູ ທີ່ດຳເນີນການສິດສອນ ຢູ່ໃນການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ມີສອງ ປະເພດ ຄື:

1. ຄູພາກທິດສະດີ: ແມ່ນຜູ້ທີ່ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມທັງວິຊາຄູ ແລະ ວິຊາສະເພາະ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ສິດສອນວິຊາຕ່າງໆພາກທິດສະດີ ແລະ ທິດສະດີຢູ່ໃນຫມວດວິຊາວິທະຍາສາດພື້ນຖານ ແລະ ຫມວດວິຊາສະເພາະ;
2. ຄູສອນພາກປະຕິບັດ ຫລືຄູຝຶກ: ແມ່ນຜູ້ທີ່ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມທັງວິຊາຄູ ແລະ ວິຊາສະເພາະ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ສິດສອນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ໃນສາຂາວິຊາຕ່າງໆຢູ່ໃນໂຮງຊ່າງ ແລະ ຢູ່ໃນສະຖານປະກອບກິດຈະການກໍຄືຢູ່ໃນໂຮງຈັກ ໂຮງງານ, ນອກຈາກນັ້ນ ຍັງເຮັດໜ້າທີ່ການນຳພານັກຮຽນ-ນັກສຶກສາລົງຝຶກງານ.

ຄູ ໄດ້ຮັບເງິນເດືອນ, ຄ່າແຮງງານ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນໆ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ. ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ສັງຄົມເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນແກ່ຄູ ດ້ວຍການສົ່ງເສີມໃຫ້ໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ດ້ານຕ່າງໆ ຫລື ອະນຸຍາດໃຫ້ໄປຮຽນທາງດ້ານວິຊາສະເພາະຂອງຄູ ແລະ ວິຊາການອື່ນທີ່ຈຳເປັນຢູ່ພາຍໃນຫລືຕ່າງປະເທດ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອໃຫ້ຄູມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ມີເງື່ອນໄຂໃຫ້ເຮັດສຳເລັດໜ້າທີ່ ໃນການສ້າງສີມືແຮງງານ.

ມາດຕາ 18. ມາດຕະຖານວິຊາຊີບ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ເປັນໃຈກາງໃນການກຳນົດມາດຕະຖານວິຊາຊີບຕ່າງໆ, ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າສ້າງບັນດາມາດຕະຖານວິຊາຊີບລະດັບຊາດ ໃນສາຍການພັດທະນາອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ອົບຮົມວິຊາຊີບ.

ມາດຕາ 19. ອົງການຮັບຜິດຊອບໃນການສ້າງສີມືແຮງງານ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການສ້າງສີມືແຮງງານ, ອະນຸມັດ ແລະ ປະກາດໃຊ້ຫລັກສູດ, ສຶກສາຮຽນ-ການສອນ, ຮັບຮອງວຸດທິວິຊາຊີບ ແລະ ຄຸ້ມຄອງດ້ານວິຊາການໃນການສ້າງສີມືແຮງງານຕາມສາຍຕັ້ງ ນັບແຕ່ສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ.

ຫມວດທີ III

ການພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ມາດຕາ 20. ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ການພັດທະນາສີມືແຮງງານ ມີເປົ້າໝາຍ ດັ່ງນີ້ :

- ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ໄປຕາມໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ການພັດທະນາເຂດແຄວ້ນ ເພື່ອດຸ່ນດ່ຽງແຮງງານ ລະຫວ່າງ ຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ;
- ແນໃສ່ໃຫ້ແຮງງານລາວມີ ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ຄວາມຊຳນານງານ, ທັດສະນະຄະຕິ, ດ້ວຍການຍົກລະດັບ, ທົດສອບ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ ໃຫ້ຜູ້ມີລະດັບວິຊາຊີບຂັ້ນພື້ນຖານ, ຜູ້ມີສີມືລະດັບໜຶ່ງ ເພື່ອຍົກລະດັບໃຫ້ສູງກວ່າ ແລະ ຜູ້ມີປະສົບການເຮັດວຽກງານຕົວຈິງມາກ່ອນ ແລະ ໃຫ້ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດໄດ້ເຂົ້າຮັບການພັດທະນາສີມືແຮງງານ ເພື່ອຕອບສະໜອງແຮງງານ ທີ່ມີສີມືໃຫ້ບັນດາຫົວໜ່ວຍແຮງງານ ແລະ ໂຄງການຕ່າງໆ;
- ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ໄປຕາມມາດຕະຖານ 3 ຂັ້ນ ເພື່ອພັດທະນາສີມືແຮງງານລາວ ໃຫ້ຫຍັບເຂົ້າໄກ້ມາດຕະຖານຂອງອາຊຽນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 21. ຮູບແບບພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ການພັດທະນາສີມືແຮງງານມີ ສອງ ຮູບແບບ ດັ່ງນີ້:

- ພັດທະນາສີມືແຮງງານຕາມມາດຕະຖານ ແລະ ຍົກລະດັບ, ທົດສອບ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ ຢູ່ໃນສູນ ແລະ ສະຖາບັນພັດທະນາສີມືແຮງງານ;
- ຝຶກສີມືໃຫ້ແຮງງານລາວ ຢູ່ນອກສະຖາບັນພັດທະນາສີມືແຮງງານເປັນຕົ້ນ: ໃນຫົວໜ່ວຍແຮງງານ, ສະຖານປະກອບກິດຈະການ ຫລື ກຸ່ມວິຊາຊີບຕ່າງໆ, ຝຶກເຄື່ອນທີ່ໃຫ້ບັນດາໂຄງການພັດທະນາຕາມໂຄງປະກອບເສດຖະກິດຂອງເຂດແຄວ້ນ.

ມາດຕາ 22. ຮູບການຈັດຕັ້ງພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ການພັດທະນາສີມືແຮງງານ ມີຮູບການຈັດຕັ້ງ ດັ່ງນີ້:

- ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ;
- ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດຮ່ວມມືກັບເອກະຊົນ ;
- ເອກະຊົນພາຍໃນ ຮ່ວມມືຕ່າງປະເທດ;
- ຫົວໜ່ວຍແຮງງານ ແລະ ບັນດາໂຄງການ;
- ກຸ່ມວິຊາຊີບຕ່າງໆ;
- ວິສາຫະກິດ ຫລື ບໍລິສັດ ບໍລິການຈັດຫາງານ.

ມາດຕາ 23. ໂຄງປະກອບການພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ໂຄງປະກອບການພັດທະນາສີມືແຮງງານ ໄດ້ກຳນົດເປັນລະດັບ ດັ່ງນີ້:

- ສີມືແຮງງານຂັ້ນພື້ນຖານ: ໃຊ້ໄລຍະຮຽນ 6 ເດືອນລົງມາ, ສຳລັບແຮງງານທີ່ຍັງບໍ່ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ

ວິຊາຊີບ ມາກອນ;

- ສີມືແຮງງານລະດັບ 1: ຫຼັກສູດວິຊາຊີບເຄິ່ງຊຳນານງານ, ໃຊ້ໄລຍະຮຽນ 6 ເດືອນ ສຳລັບກຸ່ມເປົ້າໝາຍທົ່ວໄປ;
- ສີມືແຮງງານລະດັບ 2: ຫຼັກສູດວິຊາຊີບຊຳນານງານໃຊ້ເວລາຝຶກອົບຮົມ 6 ເດືອນ, ສຳລັບຜູ້ທີ່ຜ່ານການທົດສອບລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານລະດັບ 1 ທີ່ມີປະສົບການໃນວຽກງານກ່ຽວຂ້ອງມາແລ້ວ 1 ປີ;
- ສີມືແຮງງານລະດັບ 3: ຫຼັກສູດລະດັບນາຍຊ່າງ ໃຊ້ເວລາຝຶກອົບຮົມ 6 ເດືອນ, ສຳລັບຜູ້ທີ່ຜ່ານການທົດສອບລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານລະດັບ 2 ທີ່ມີປະສົບການໃນວຽກງານກ່ຽວຂ້ອງມາແລ້ວ 1 ປີ
- ສີມືແຮງງານລະດັບ 4: ຫຼັກສູດຜູ້ຄຸມງານ ໃຊ້ເວລາຝຶກອົບຮົມ 6 ເດືອນ, ສຳລັບຜູ້ທີ່ຜ່ານການທົດສອບລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານລະດັບ 3 ທີ່ມີປະສົບການໃນວຽກງານກ່ຽວຂ້ອງມາແລ້ວ 2 ປີ ຂຶ້ນໄປ.

ມາດຕາ 24. ການພັດທະນາ ແລະ ອະນຸມັດຫຼັກສູດ

ສູນ ຫຼັກສະຖາບັນພັດທະນາສີມືແຮງງານ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາຫຼັກສູດ ການພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແລ້ວນຳສະເໜີໃຫ້ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ພິຈາລະນາອະນຸມັດ ແລະ ປະກາດໃຊ້.

ມາດຕາ 25. ມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ

ມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ ແມ່ນການກຳນົດຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ຄວາມຊຳນານງານ ທາງດ້ານວິຊາຊີບ ແລະ ຄຸນສົມບັດໃນການອອກແຮງງານ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການທົດສອບ ແລະ ການຮັບຮອງຄຸນນະພາບຂອງງານ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ ສາມ ຂັ້ນ ດັ່ງນີ້ :

- ມາດຕະຖານສີມືແຮງງານລະດັບຊາດ;
- ມາດຕະຖານສີມືແຮງງານຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຫລື ຂັ້ນສາຂາອາຊີບ;
- ມາດຕະຖານສີມືແຮງງານຂັ້ນກຸ່ມວິຊາຊີບ.

ມາດຕາ 26. ການສ້າງມາດຕະຖານສີມືແຮງງານແຕ່ລະຂັ້ນ

ການສ້າງມາດຕະຖານສີມືແຮງງານຂັ້ນລະດັບຊາດ ແມ່ນການສັງລວມ, ການດັດປັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຫລື ຂັ້ນສາຂາອາຊີບໃຫ້ມີລະດັບສູງຂຶ້ນເປັນມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ ຂັ້ນລະດັບຊາດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານອາຊຽນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ການສ້າງມາດຕະຖານສີມືແຮງງານຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຫລື ຂັ້ນສາຂາອາຊີບ ແມ່ນການສັງລວມ, ການດັດປັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານຂອງສະມາຄົມ ຫລື ກຸ່ມອາຊີບ ແລະ ໂຄງການຕ່າງໆໃຫ້ມີລະດັບສູງຂຶ້ນເປັນມາດຕະຖານສີມືແຮງງານຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຫລື ຂັ້ນສາຂາອາຊີບ.

ການສ້າງມາດຕະຖານສີມືແຮງງານຂັ້ນກຸ່ມວິຊາຊີບ ແມ່ນການສັງລວມ, ການດັດປັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານຂອງຫົວໜ່ວຍແຮງງານ ໃຫ້ມີລະດັບສູງຂຶ້ນເປັນມາດຕະຖານສີມືແຮງງານຂັ້ນກຸ່ມວິຊາຊີບ.

ມາດຕະຖານສີມືແຮງງານຂອງແຕ່ລະຂັ້ນຈະຖືກຮັບຮອງໂດຍສະພາທີ່ປຶກສາອາຊີວະສຶກສາ ແລະ

ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍສາມຝ່າຍຄື: ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ, ຜູ້ອອກແຮງງານ ແລະ ອະນຸມັດນຳໃຊ້ໂດຍກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ.

ມາດຕາ 27. ການຈັດລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ

ມາດຕະຖານສີມືແຮງງານທຸກຂັ້ນ ແບ່ງອອກເປັນ ສີ່ ລະດັບ ດັ່ງນີ້ :

- ສີມືແຮງງານ ລະດັບ 1 ຜູ້ເຄິ່ງຊຳນານງານ
- ສີມືແຮງງານ ລະດັບ 2 ຜູ້ຊຳນານງານ
- ສີມືແຮງງານ ລະດັບ 3 ນາຍຊ່າງ
- ສີມືແຮງງານ ລະດັບ 4 ຜູ້ຄຸມງານ

ມາດຕາ 28. ສະຖານທີ່, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນການພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ສະຖານທີ່, ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນການພັດທະນາສີມືແຮງງານ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ຄູທົດສອບ, ຄະນະກຳມະການ, ຜູ້ເຂົ້າຮັບການພັດທະນາສີມື, ການທົດສອບລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ ໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກ ແລະ ສາມາດບັນລຸຄຸນນະພາບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເປັນຜູ້ສົ່ງເສີມໃຫ້ພາກສ່ວນຕ່າງໆລົງທຶນສ້າງ ສະຖານທີ່, ປະກອບພາຫະນະ, ອຸປະກອນການທົດສອບ ແລະ ການພັດທະນາສີມືແຮງງານ.

ການສ້າງຕັ້ງສູນ ຫລື ສະຖາບັນພັດທະນາສີມືແຮງງານ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ.

ມາດຕາ 29. ເງື່ອນໄຂຜູ້ເຂົ້າຮັບການພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ຜູ້ເຂົ້າຮັບການພັດທະນາສີມືແຮງງານມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງການຢາກມີອາຊີບ ຫລືປ່ຽນອາຊີບໃໝ່ ;
2. ມີພື້ນຖານສີມືແຮງງານລະດັບໃດໜຶ່ງແລ້ວ ເພື່ອກ້າວຂຶ້ນສູ່ລະດັບທີ່ສູງກວ່າ ;
3. ຜູ້ທີ່ຈະໄປອອກແຮງງານຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
4. ຜູ້ທີ່ຈະເຂົ້າເຮັດວຽກໃໝ່ຢູ່ໃນຫົວໜ່ວຍແຮງງານ ແລະ ໂຄງການຕ່າງໆ;
5. ມີປະສົບການເຮັດວຽກຕົວຈິງມາກ່ອນແລ້ວ ຕ້ອງການທົດສອບ ແລະ ຮັບໃບຢັ້ງຢືນສີມືແຮງງານ.

ມາດຕາ 30. ຄູພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ຄູພັດທະນາສີມືແຮງງານ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຄູຝຶກພາກທົດສະດີ;
2. ຄູຝຶກພາກປະຕິບັດ;
3. ຄູທົດສອບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ.

ມາດຕາ 31. ມາດຕະຖານຂອງຄູພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ຄູພັດທະນາສີມືແຮງງານ ຕ້ອງມີມາດຕະຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ມີຫຼັກການການເມືອງ, ຄຸນສົມບັດສິນທຳປະຕິວັດ, ມີຈັນຍາບັນ, ຮັກອາຊີບຄູ, ມີມະນຸດສຳພັນ, ເປັນແບບຢ່າງ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່;
2. ຕ້ອງຮຽນຈົບສາຂາວິຊາຊີບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງມີວຸດທິວິຊາຊີບນັບແຕ່ຊັ້ນສູງຂຶ້ນໄປ, ໄດ້ຜ່ານຫຼັກວິຊາຄູ ແລະ ໄດ້ຜ່ານການຝຶກທົດສອບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ;
3. ຕ້ອງມີຄວາມຮູ້ທາງດ້ານພາສາຕ່າງປະເທດ ແລະ ດຸທຸກມັນຊອກຮູ້ຮຳຮຽນເຕັກໂນໂລຊີອື່ນໃຫມ່ເລື້ອຍໆ.

ມາດຕາ 32. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຄູພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ຄູພັດທະນາສີມືແຮງງານ ໄດ້ຮັບເງິນເດືອນ, ຄ່າແຮງງານ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນໆຕາມລະບຽບກົດຫມາຍ.

ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງສັງຄົມ, ນິຕິບຸກຄົນ, ບຸກຄົນເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນແກ່ຄູພັດທະນາສີມືແຮງງານ ດ້ວຍການສົ່ງເສີມໃຫ້ໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ດ້ານຕ່າງໆ ຫລື ອະນຸຍາດໃຫ້ໄປຮຽນທາງດ້ານວິຊາສະເພາະຄູ, ຝຶກເຮັດການທົດສອບລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ, ວິຊາການອື່ນທີ່ຈຳເປັນຢູ່ພາຍໃນ ຫລືຕ່າງປະເທດ ແລະ ດ້ວຍການປະຕິບັດນະໂຍບາຍທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອໃຫ້ຄູພັດທະນາສີມືແຮງງານມີ ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ມີເງື່ອນໄຂ ໄດ້ເຮັດສຳເລັດໜ້າທີ່ ໃນການພັດທະນາສີມືແຮງງານ.

ມາດຕາ 33. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງຜູ້ເຂົ້າຮັບການພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ລັດຖະບານນຳໃຊ້ເງິນກອງທຶນ 1,5% ຂອງອາກອນເງິນເດືອນຕາມມາດຕາ 11 ຂອງກົດຫມາຍ ວ່າດ້ວຍແຮງງານ ເປັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນແຕ່ລະປີໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ທຸກຍາກ, ຄົນພິການ, ຄົນເສຍອົງຄະ, ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ, ຜູ້ມີພອນສະຫວັນ, ລູກຫລານຜູ້ທີ່ມີຄຸນງາມຄວາມດີຕໍ່ປະເທດຊາດທີ່ລັດສົ່ງເສີມ ເພື່ອເປັນຄ່າຮຽນ ແລະ ເບິ່ງຕາມລະບຽບກົດຫມາຍ.

ຫົວໜ່ວຍແຮງງານ ທີ່ສົ່ງຜູ້ອອກແຮງງານຂອງຕົນເຂົ້າຮັບການພັດທະນາສີມືແຮງງານໃຫ້ນຳໃຊ້ກອງທຶນ 1% ຂອງຄັງເງິນເດືອນຕາມມາດຕາ 11 ຂອງກົດຫມາຍ ວ່າດ້ວຍແຮງງານ ທີ່ມີຢູ່ໃນຫົວໜ່ວຍແຮງງານ ເພື່ອເປັນຄ່າລົງທະບຽນ.

ຜູ້ເຂົ້າຮັບການພັດທະນາສີມືແຮງງານ ທີ່ບໍ່ນອນຢູ່ໃນສອງເປົ້າໝາຍທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຈ່າຍຄ່າລົງທະບຽນຮຽນດ້ວຍຕົນເອງ.

ມາດຕາ 34. ພັນທະຂອງຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕໍ່ກັບການພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຢູ່ໃນຫົວໜ່ວຍແຮງງານ ຫລືໂຄງການຕ່າງໆມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ກ່ອນເປີດກິດຈະການ ຫລືດຳເນີນໂຄງການຢູ່ ສ ປ ປ ລາວ ໃຫ້ຈັດຕັ້ງການຝຶກສີມືໃຫ້ແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານລາວໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດເຂົ້າເຮັດວຽກງານຕົວຈິງໄດ້;

2. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານແລ້ວ, ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງຮັບຮູ້ ແລະ ກຳນົດເງິນເດືອນ ຫລືຄ່າແຮງງານຕາມໃບຢັ້ງຢືນນັ້ນ. ຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງທົດສອບ ແລະ ກຳນົດເງິນເດືອນ ຫລື ຄ່າແຮງງານຕາມລະດັບສີມືແຮງງານທີ່ໄດ້ທົດສອບນັ້ນ;
3. ຕະຫລອດໄລຍະການດຳເນີນກິດຈະການ ຫລື ໂຄງການ ຕ້ອງຝຶກສີມືໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ເຂົ້າເຮັດວຽກໃໝ່ ລວມທັງມີສ່ວນຮ່ວມການແຂ່ງຂັນສີມືແຮງງານທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ຍົກລະດັບສີມືໃຫ້ແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ພ້ອມທັງຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຝຶກຍົກລະດັບສີມືດັ່ງກ່າວ ແລະ ສັບຊ້ອນຕຳແໜ່ງງານ ລວມທັງຄ່າຈ້າງເງິນເດືອນໃຫ້ເໝາະສົມກັບລະດັບສີມືແຮງງານ;
4. ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃນການໃຫ້ແຮງງານຕ່າງປະເທດ ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າສັງກັດຢູ່ໃນທົດໜ່ວຍແຮງງານ ຫລື ໂຄງການຂອງຕົນນັ້ນ ຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານລາວ ນັບແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນຈົນສິ້ນສຸດສັນຍາແຮງງານ;
5. ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງສ້າງກອງທຶນຂຶ້ນ ຊຶ່ງເທົ່າກັບ 1 % ຂອງຄັງເງິນເດືອນຂອງຜູ້ອອກແຮງງານທັງຫມົດປະຈຳປີ ເພື່ອໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໂດຍບໍ່ທັກເງິນເດືອນ ຫລື ຄ່າແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ. ກອງທຶນດັ່ງກ່າວທາງກວ່າໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານຢູ່ໃນທົດໜ່ວຍແຮງງານ ຫລື ໂຄງການນັ້ນແລ້ວ ຕ້ອງລົງເຂົ້າກອງທຶນສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ຢູ່ທີ່ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ.

ມາດຕາ 35. ຜູ້ດຳເນີນການພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ຜູ້ດຳເນີນການພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງສູນຝຶກ, ສະຖາບັນພັດທະນາສີມືແຮງງານທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຈາກກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ.

ຜູ້ດຳເນີນການພັດທະນາສີມືແຮງງານ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງຜູ້ເຂົ້າຝຶກ, ສະຖາບັນການຝຶກ, ຈັດຕັ້ງການຮຽນ, ການສອນໃຫ້ຄົບຕາມຫລັກສູດ, ປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ວາງລະບຽບຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ບຸກຄະລາກອນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ພັດທະນາສີມືແຮງງານຢ່າງເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 36. ອົງການຮັບຜິດຊອບໃນການພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການເຮັດໜ້າທີ່ພັດທະນາສີມືແຮງງານ, ການທົດສອບ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ ລວມທັງການແຂ່ງຂັນສີມືແຮງງານ, ການອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງສູນ ແລະ ສະຖາບັນພັດທະນາສີມືແຮງງານ, ຮັບຮອງ, ອະນຸມັດ ແລະ ປະກາດໃຊ້ຫລັກສູດ, ປຶ້ມຕຳລາການພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງດ້ານວິຊາການຕາມສາຍຕັ້ງນັບທັງສູນກາງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໂດຍສະເພາະປະສານສົມທົບກັບຜູ້ຕາງໜ້າສາມຝ່າຍ: ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ

ຫມວດທີ IV

ການທົດສອບລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ

ມາດຕາ 37. ເປົ້າຫມາຍການທົດສອບລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ

ເປົ້າຫມາຍຂອງການທົດສອບລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ ແນໃສ່ຢັ້ງຢືນລະດັບມາດຕະຖານສີມືຂອງຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ຮຽນຈົບຈາກສູນ, ສະຖາບັນການຝຶກ, ໂຮງຮຽນ, ວິທະຍາໄລ ແລະຜູ້ມີປະສົບການໃນໜ້າວຽກຕົວຈິງ, ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະການກຳນົດເງິນເດືອນ ຫລືຄ່າແຮງງານໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານ ຢ່າງເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 38. ເງື່ອນໄຂຜູ້ເຂົ້າທົດສອບລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານລະດັບຕ່າງໆ

ຜູ້ເຂົ້າທົດສອບລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ ແຕ່ລະ ລະດັບ ມີເງື່ອນໄຂສະເພາະ ດັ່ງນີ້ :

1. ການທົດສອບສີມືແຮງງານລະດັບ 1: ສຳລັບຜູ້ຮຽນຈົບຫລັກສູດເຄິ່ງຊຳນານງານ (6 ເດືອນ); ຫລືຜູ້ທີ່ມີປະສົບການ ໃນສາຂາວິຊາສະເພາະດັ່ງກ່າວ 2 ປີ ຂຶ້ນໄປ;
2. ການທົດສອບສີມືແຮງງານລະດັບ 2: ສຳລັບຜູ້ຮຽນຈົບຫລັກສູດຊ່າງຊຳນານງານ (+6 ເດືອນ) ໂດຍຜ່ານປະສົບການໃນວຽກງານ 1 ປີ; ຫລື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນສີມືແຮງງານລະດັບ 1 ທີ່ຜ່ານປະສົບການໃນວຽກງານຕົວຈິງ ໃນສາຂາວິຊາສະເພາະດັ່ງກ່າວ ຢ່າງໜ້ອຍ 2 ປີ;
3. ການທົດສອບສີມືແຮງງານລະດັບ 3: ສຳລັບຜູ້ຮຽນຈົບຫລັກສູດນາຍຊ່າງ (+6 ເດືອນ) ໂດຍຜ່ານປະສົບການໃນວຽກງານ 1 ປີ; ຫລືຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນສີມືແຮງງານລະດັບ 2 ທີ່ຜ່ານປະສົບການໃນວຽກງານຕົວຈິງ ໃນສາຂາວິຊາສະເພາະດັ່ງກ່າວ ຢ່າງໜ້ອຍ 3 ປີ;
4. ການທົດສອບສີມືແຮງງານລະດັບ 4: ສຳລັບຜູ້ຮຽນຈົບຫລັກສູດຜູ້ຄຸມງານ (+6 ເດືອນ) ໂດຍຜ່ານປະສົບການໃນວຽກງານ 2 ປີ; ຫລື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນສີມືແຮງງານລະດັບ 3 ທີ່ຜ່ານປະສົບການ ໃນວຽກງານຕົວຈິງ ໃນສາຂາວິຊາສະເພາະດັ່ງກ່າວ ຢ່າງໜ້ອຍ 4 ປີ;

ມາດຕາ 39. ມາດຕະຖານໃນການທົດສອບ

ການທົດສອບສີມືແຮງງານ ຕ້ອງໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານ ດັ່ງນີ້ :

1. ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ທັກສະພຽງພໍໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານ;
2. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມ;
3. ຮູ້ເລືອກ, ນຳໃຊ້ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາພາຫະນະ, ອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງມື ໃນການປະຕິບັດວຽກງານໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ;
4. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານ ຕາມຂັ້ນຕອນຢ່າງຖືກຕ້ອງ;
5. ເລືອກ ແລະ ນຳໃຊ້ວັດສະດຸ, ອຸປະກອນຢ່າງປະຢັດ ແຕ່ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ;
6. ປະຕິບັດໜ້າວຽກ ສຳເລັດທັນຕາມກຳນົດເວລາ;

7. ຜົນສຳເລັດຂອງວຽກງານຕ້ອງໄດ້ຄຸນນະພາບຕາມມາດຕະຖານ .

ມາດຕາ 40. ຫຼັກການທົດສອບລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ

ການທົດສອບລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ ມີຫຼັກການກຳນົດໄວ້ ດັ່ງນີ້ :

1. ຫຼັກການລວມ;
2. ລະບຽບການທົດສອບ;
3. ບົດທົດສອບຕາມສາຂາວິຊາທີ່ຕ້ອງການທົດສອບ;
4. ດຳເນີນການທົດສອບ;
5. ການໃຫ້ຄະແນນປະກອບດ້ວຍການທົດສອບຄວາມຮູ້ພາກທົດສະດີ ແລະ ທົດສອບຄວາມສາມາດ, ທັກສະໃນການປະຕິບັດຕົວຈິງ ລວມມີ 100 ຄະແນນ ຄື:

ກ). ທົດສອບຄວາມຮູ້ພາກທົດສະດີ ແລະ ຄຸນສົມບັດເປັນຕົ້ນ: ແບບຖາມ-ຕອບ, ແບບປາລະໂນ, ແບບສຳພາດ 25 ຄະແນນ.

ຂ). ທົດສອບດ້ານຄວາມສາມາດ, ທັກສະ ໃນການປະຕິບັດຕົວຈິງ 75 ຄະແນນ ລວມມີ:

- ຄຸນນະພາບຂອງການປະຕິບັດງານຕາມໜ້າວຽກ 45 ຄະແນນ;
- ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື ແລະ ວັດສະດຸ, ອຸປະກອນ 10 ຄະແນນ;
- ຄວາມປອດໄພ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມ 10 ຄະແນນ;
- ຄວາມໄວໃນການປະຕິບັດງານຕົວຈິງ 10 ຄະແນນ.

6. ສະຫຼຸບລາຍງານຜົນການທົດສອບ.

ມາດຕາ 41. ການຈັດຕັ້ງການທົດສອບລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ

ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການຈັດຕັ້ງທົດສອບລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານຕາມແຕ່ລະຂັ້ນ ດັ່ງນີ້:

- ຂັ້ນກຸ່ມວິຊາຊີບປະກອບດ້ວຍນັກວິຊາການ ຈາກທົວໜ່ວຍແຮງງານ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງຄະນະທົດສອບ;
- ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຫລື ຂັ້ນສາຂາອາຊີບ ປະກອບດ້ວຍນັກວິຊາການຈາກຂັ້ນກຸ່ມວິຊາຊີບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໂຄງການຕ່າງໆ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງຄະນະທົດສອບ;
- ຂັ້ນລະດັບຊາດປະກອບດ້ວຍຊ່ຽວຊານ, ວິຊາການຈາກສະຖາບັນການພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງຄະນະທົດສອບ.

ສະຖານທີ່ຈັດຕັ້ງການທົດສອບລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານໃນແຕ່ລະຂັ້ນໃຫ້ອີງຕາມເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງການທົດສອບຢ່າງເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 42. ການຢັ້ງຢືນລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ

ການຢັ້ງຢືນລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ ແມ່ນການຮັບຮອງຜົນການທົດສອບຂອງຄະນະກຳມະການຈັດຕັ້ງການທົດສອບ ໂດຍຢັ້ງຢືນລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຜ່ານການທົດສອບຕາມຂັ້ນຕອນ.

ຜູ້ອອກແຮງງານທຸກຄົນທີ່ມີເງື່ອນໄຂຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 38 ແລະ ຜ່ານການທົດສອບຕາມຫຼັກການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 40 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ຈຶ່ງໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນລະດັບສີມືແຮງງານຈາກຄະນະກຳມະການທົດສອບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນການທົດສອບ ຈາກຄະນະກຳມະການທົດສອບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານຈຶ່ງມີສິດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນຈາກສະຖານບັນພັດທະນາສີມືແຮງງານ.

ມາດຕາ 43. ການອອກໃບຢັ້ງຢືນລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ

ສູນ ຫລືສະຖາບັນສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຈາກກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຜູ້ອອກໃບຢັ້ງຢືນລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານໃນແຕ່ລະໆດັບຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 44. ການທຽບວຸດທິວິຊາຊີບ

ການທຽບວຸດທິວິຊາຊີບໃນການພັດທະນາສີມືແຮງງານ ມີດັ່ງນີ້ :

- ໃບຢັ້ງຢືນສີມືແຮງງານ ຂັ້ນພື້ນຖານ ທຽບເທົ່າກັບໃບປະກາສະນິຍະບັດວິຊາຊີບຊັ້ນຕົ້ນ 1 ຫລື 2;
- ໃບຢັ້ງຢືນສີມືແຮງງານ ລະດັບ 1 ທຽບເທົ່າກັບໃບປະກາສະນິຍະບັດ ວິຊາຊີບຊັ້ນຕົ້ນ 3;
- ໃບຢັ້ງຢືນສີມືແຮງງານ ລະດັບ 2 ທຽບເທົ່າກັບໃບປະກາສະນິຍະບັດ ວິຊາຊີບຊັ້ນຕົ້ນ 4;
- ໃບຢັ້ງຢືນສີມືແຮງງານ ລະດັບ 3 ທຽບເທົ່າກັບໃບປະກາສະນິຍະບັດ ວິຊາຊີບຊັ້ນກາງ;
- ໃບຢັ້ງຢືນສີມືແຮງງານ ລະດັບ 4 ທຽບເທົ່າກັບໃບປະກາສະນິຍະບັດ ວິຊາຊີບຊັ້ນສູງ ;
- ລະດັບປະກາສະນິຍະບັດ ຫລັກສູດຊັ້ນສູງ ໄລຍະເວລາຮຽນ ຫລືຝຶກ 1 ປີ ຫາ 3 ປີ ໄດ້ລະດັບທຽບເທົ່າຜູ້ຄຸມງານ.

ສຳລັບວຸດທິວິຊາຊີບທີ່ລະດັບສູງກວ່ານີ້ ຈະໄດ້ທຽບຕາມຫຼັກສູດການຮຽນ ຫລື ການຝຶກອົບຮົມຂອງແຕ່ລະສາຂາອາຊີບ.

ມາດຕາ 45. ການຮັບຮູ້ ແລະ ການນຳໃຊ້ໃບຢັ້ງຢືນລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ

ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງຮັບຮູ້ວຸດທິວິຊາຊີບ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານຂອງຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ຈະຮັບເຂົ້າເຮັດວຽກນຳຕົນ;

ຜູ້ປະກອບອາຊີບ ຫລືດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອາຊີບໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງມີໃບຢັ້ງຢືນລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານຂອງຕົນເອງ ຫລື ຂອງວິຊາການກ່ຽວຂ້ອງທີ່ເຮັດວຽກນຳຕົນ ຈຶ່ງຖືວ່າຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;

ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ມີໃບຢັ້ງຢືນລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານແລ້ວ ສາມາດທົດສອບຈາກລະດັບໜຶ່ງຂຶ້ນສູ່ລະດັບທີ່ສູງກວ່າອີກໄດ້;

ຫົວໜ່ວຍແຮງງານ ແລະ ໂຄງການທີ່ຮັບເອົາຜູ້ອອກແຮງງານເຂົ້າເຮັດວຽກຕ້ອງກຳນົດເງິນເດືອນຫລືຄ່າແຮງງານຕາມໃບຢັ້ງຢືນລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ຊຶ່ງລະດັບຜູ້ເຄິ່ງຊຳນານ

ງານ ຫລືຜູ້ຊ່ວຍນາຍຊ່າງໃຫ້ສູງກ່ວາເງິນເດືອນຕໍ່ສຸດ 100,000 ກີບ ແລະ ແຕ່ລະງົດໃຫ້ສູງກ່ວາກັນສອງ ເທົ່າຂອງເງິນເດືອນທີ່ໄດ້ຮັບຕາມລຳດັບ.

ມາດຕາ 46. ການຈັດຕັ້ງແຂ່ງຂັນສີມືແຮງງານ

ການແຂ່ງຂັນສີມືແຮງງານ ແມ່ນການສະແດງຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ແລະ ສີມື ລະຫວ່າງຜູ້ອອກ ແຮງງານດ້ວຍກັນ ທັງເປັນການສົ່ງເສີມ ແລະ ຍົກລະດັບມາດຕະຖານສີມືຂອງແຮງງານລາວ ໂດຍແມ່ນອົງ ການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດຮ່ວມກັບເອກະຊົນ ຫລືເອກະຊົນເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງ.

ການຈັດຕັ້ງແຂ່ງຂັນສີມືແຮງງານ ຕ້ອງດຳເນີນໄປຕາມລະບຽບການ ດັ່ງນີ້ :

1. ການຈັດຕັ້ງແຂ່ງຂັນສີມືແຮງງານຂັ້ນລະດັບຊາດ ແມ່ນໜຶ່ງຄັ້ງຕໍ່ປີ ໂດຍແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກ ຈາກການແຂ່ງຂັນໃນລະດັບຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຫລື ຂັ້ນສາຂາອາຊີບ, ຂັ້ນກຸ່ມວິຊາຊີບເປັນຕົວແທນເຂົ້າຮ່ວມ ການແຂ່ງຂັນ ເພື່ອຄັດເລືອກເອົານັກແຂ່ງຂັນສີມືແຮງງານຕີເດັ່ນເຂົ້າແຂ່ງຂັນໃນລະດັບອາຊຽນ ແລະ ລະ ດັບໂລກ. ການແຂ່ງຂັນລະດັບຂັ້ນນີ້ ແມ່ນກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຜູ້ພິຈາລະ ນາ ແລະ ອະນຸຍາດ;
2. ການແຂ່ງຂັນສີມືແຮງງານລະດັບຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຫລືຂັ້ນສາຂາອາຊີບ, ຂັ້ນກຸ່ມວິຊາຊີບສາມາດຈັດຕັ້ງການ ແຂ່ງຂັນຫລາຍຄັ້ງຕໍ່ປີ ເພື່ອຄັດເລືອກເອົານັກແຂ່ງຂັນສີມືແຮງງານຕີເດັ່ນຂອງຕົນເຂົ້າຮ່ວມແຂ່ງຂັນຂັ້ນ ລະດັບຊາດ. ການແຂ່ງຂັນໃນລະດັບຂັ້ນນີ້ແມ່ນພະແນກແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແຂວງ, ນະຄອນ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາ ແລະ ອະນຸຍາດ.

ສຳລັບການເປັນເຈົ້າພາບຈັດການແຂ່ງຂັນລະດັບອາຊຽນແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ພິຈາລະນາຕົກລົງ.

ລະບຽບ, ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນງານ, ກະຕິການແຂ່ງຂັນ, ຫລັກການໃຫ້ລາງວັນການແຂ່ງຂັນລວມ ທັງການເຂົ້າແຂ່ງຂັນສີມືແຮງງານລະດັບອາຊຽນ ຫລື ລະດັບໂລກ ແມ່ນກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີ ການສັງຄົມ ເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ຫມວດທີ V

ສະພາທີ່ປຶກສາ ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແຫ່ງຊາດ

ມາດຕາ 47. ສະພາທີ່ປຶກສາ ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແຫ່ງຊາດ

ສະພາທີ່ປຶກສາ ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແຫ່ງຊາດ ມີຊື່ຫຍໍ້ວ່າ "ສອພຊ" ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງທາງດ້ານວິຊາການຂອງລັດ, ຊຶ່ງມີພາລະບົດບາດໃນການຊີ້ນຳ, ບັນຊາ, ພິຈາລະນາຮັບຮອງ ແລະ ຍັງຢືນຜົນການຄົ້ນຄວ້າບັນຫາສຳຄັນຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ຢູ່ໃນສປປ ລາວ ເພື່ອເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ທັງເປັນອົງການປະສານງານ ລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະ ຊົນ ໃນຂົງເຂດດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 48. ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງ ສະພາທີ່ປຶກສາ ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແຫ່ງຊາດ

ສະພາທີ່ປຶກສາ ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແຫ່ງຊາດ ມີໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ ດັ່ງນີ້:

- ຄະນະສະພາ
- ຄະນະປະຈຳ;
- ຄະນະກຳມະການພັດທະນາອາຊີວະສຶກສາ;
- ຄະນະກຳມະການພັດທະນາສີມືແຮງງານ;
- ຫ້ອງການ ປະຈຳ “ສອພຊ”;
- ບັນດາໜ່ວຍງານກຸ່ມວິຊາຊີບ.

ມາດຕາ 49. ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ ຂອງສະພາທີ່ປຶກສາອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແຫ່ງຊາດ

ສະພາທີ່ປຶກສາ ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານແຫ່ງຊາດ ປະກອບດ້ວຍ ບຸກຄະລາກອນຕາມຄວາມຈຳເປັນ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ຈາກນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ໂດຍຕຳແໜ່ງ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ລັດຖະມົນຕີ ວ່າການ ກະຊວງສຶກສາທິການ ເປັນປະທານ;
- ລັດຖະມົນຕີ ຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຮອງ;
- ປະທານສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສະຫະກຳ ແຫ່ງຊາດລາວ ເປັນຮອງ;
- ຫົວໜ້າກົມ ຫລືຫົວໜ້າຫ້ອງການຂອງສາມອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຂັ້ນສູນກາງ ເປັນສະມາຊິກ;
- ຫົວໜ້າກົມ ຫລືຫ້ອງການຈາກກະຊວງຕ່າງໆ ເປັນສະມາຊິກ;
- ປະທານສະມາຄົມວິຊາຊີບຕ່າງໆ ເປັນສະມາຊິກ;
- ຄະນະອຳນວຍການລັດວິສາຫະກິດ ເປັນສະມາຊິກ;
- ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ເປັນສະມາຊິກ.

ມາດຕາ 50. ໜ້າທີ່ຂອງສະພາທີ່ປຶກສາ ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານແຫ່ງຊາດ

ສະພາທີ່ປຶກສາອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານແຫ່ງຊາດ ມີໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ລັດຖະບານກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານລາວໃນແຕ່ລະໄລຍະມາເປັນແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ເພື່ອມອບຫມາຍ ແລະ ຊີ້ນຳໃຫ້ບັນດາອົງການ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ສະຖານອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
2. ພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງເອົາບັນດານິຕິກຳ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບງົບປະມານ ແລະ ການນຳໃຊ້ບັນດາກອງທຶນຕ່າງໆ; ກ່ຽວກັບການພັດທະນາອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ເພື່ອນຳສະເໜີລັດຖະບານອະນຸມັດໃຫ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງເອົາລະບົບ ແລະ ຮູບແບບການຝຶກອົບຮົມ, ມາດຕະຖານອາຊີບ, ມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ, ມາດຕະຖານຫລັກສູດ, ມາດຕະຖານສະຖານອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ, ມາດຕະຖານການສອບເສັງ ຫລືການທົດສອບສີມືແຮງງານ ແລະ ການຮັບຮອງປະກາສະນິຍະບັດທຸກລະດັບທີ່ສອດຄ່ອງກັບການພັດທະນາປະເທດ;

4. ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງ ກ່ຽວກັບວິທະຍາຖານະ, ນາມມະຍົດ, ກຽດຕິຄຸນ ແລະ ນະໂຍບາຍ ຍ້ອງຍໍຕ່າງໆຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ຄູ ແລະ ບຸກຄະລາກອນອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ;
5. ຊີ້ນຳ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະພາທີ່ປຶກສາອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ;
6. ຊີ້ນຳ, ນຳພາວຽກງານປະສານງານ ຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດໃນຂົງເຂດການພັດທະນາອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ.

ມາດຕາ 51. ຂອບເຂດສິດຂອງສະພາທີ່ປຶກສາ ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານແຫ່ງຊາດ

ສະພາທີ່ປຶກສາ ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານແຫ່ງຊາດມີຂອບເຂດສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ອະນຸມັດນຳໃຊ້ແຜນການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະພາທີ່ປຶກສາ ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແຫ່ງຊາດ;
2. ນຳສະເໜີນຳຍົກລັດຖະມົນຕີ ເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ປຸງແທນຕຳແໜ່ງສະພາທີ່ປຶກສາ ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແຫ່ງຊາດ;
3. ອະນຸມັດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຍົກເລີກໜ່ວຍງານຕ່າງໆ, ແຕ່ງຕັ້ງ, ປຸງແທນຕຳແໜ່ງບຸກຄະລາກອນຂອງ “ສອພຊ” ລວມທັງການແຕ່ງຕັ້ງບຸກຄົນໃຫ້ໄປເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໃດໜຶ່ງຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
4. ຮັບຮອງມາດຕະຖານອາຊີບ ຫລືມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ, ມາດຕະຖານການຝຶກອົບຮົມ, ຫລັກສູດ ແລະ ມາດຕະຖານການສອບເສັງ ຫລືການທົດສອບລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ;
5. ປະຕິບັດສິດອື່ນໆຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 52. ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງສະພາທີ່ປຶກສາ ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແຫ່ງຊາດ

ການເຄື່ອນໄຫວລະອຽດ ຂອງສະພາທີ່ປຶກສາ ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແຫ່ງຊາດ ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະຕ່າງໆ ເຊິ່ງປະກອບມີດັ່ງນີ້:

- ລະບຽບການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະພາທີ່ປຶກສາ ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານຂັ້ນ ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ;
- ລະບຽບການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ຄະນະກຳມະການຕ່າງໆ, ທ້ອງການ ແລະ ໜ່ວຍງານກຸ່ມອາຊີບ ຕ່າງໆ;

ຫມວດທີ VI

ກອງທຶນສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ມາດຕາ 53. ຈຸດປະສົງຂອງການສ້າງກອງທຶນສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ການສ້າງຕັ້ງກອງທຶນສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ລັດອະນຸຍາດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງກອງທຶນສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ຂັ້ນຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນ ເຊິ່ງເອີ້ນຊື່ຫຍໍ້ວ່າ: “ກສພງ” ແນໃສ່ສ້າງໂອກາດ ແລະ ສິ່ງເສີມໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານ, ຄົນພິການ, ຄົນເສຍອົງຄະ, ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ຜູ້ມີພອນສະຫວັນໄດ້ຮັບການຝຶກ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານຢູ່ສູນຝຶກ, ໂຮງຮຽນ, ວິທະຍາໄລ, ສະຖາບັນ, ຫົວໜ່ວຍແຮງງານ, ໂຄງການ ແລະ ອື່ນໆ. ສະໜັບສະໜູນທຶນຮຽນ, ທຶນແຂ່ງຂັນສີມືແຮງງານ, ລາງວັນ ແລະ ເງິນຖືໄລຍະສັ້ນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງ ງານລາວໄດ້ມີສີມືແຮງງານທີ່ດີສູງຂຶ້ນ ສາມາດຕອບສະໜອງຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃຫ້ແກ່ການທັນ ເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ທັນສະໄຫມ ເທື່ອລະກ້າວ.

ມາດຕາ 54. ແຫລ່ງທຶນສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ແຫລ່ງທຶນຂອງກອງທຶນສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ໄດ້ມາຈາກ:

1. ງົບປະມານຂອງລັດ ໂດຍທັກເອົາ 1,5% ອາກອນເງິນເດືອນຂອງຜູ້ອອກແຮງງານໃນແຕ່ລະປີ ໂດຍແມ່ນກະຊວງການເງິນເປັນຜູ້ໂອນເຂົ້າໃນກອງທຶນ ຕາມມາດຕາ 11 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍແຮງງານ;
2. ເງິນຈາກຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ 1% ຂອງຄ່າເງິນເດືອນ ຫລື ຄ່າແຮງງານຂອງຜູ້ອອກແຮງງານໃນແຕ່ລະປີ ໂດຍບໍ່ໄດ້ທັກເອົາເງິນເດືອນ ຫລື ຄ່າແຮງງານຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ແຕ່ຫາກແມ່ນທຶນຂອງຫົວໜ່ວຍແຮງງານປະກອບໃຫ້ໂດຍກົງຕາມມາດຕາ 11 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານ. ຖ້າບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ຕ້ອງມອບເຂົ້າກອງທຶນສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ;
3. ການປະກອບສ່ວນບໍລິຈາກ, ອຸດທຸນ ຫລື ຊ່ວຍເຫລືອເປັນເງິນ ຫລື ຊັບສິນຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ;
4. ເງິນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການປະກອບສ່ວນຂອງຜູ້ສະໝັກເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ “ກສພງ”;
5. ດອກເບ້ຍ ຫລື ຜົນປະໂຫຍດທີ່ເກີດຈາກກອງທຶນ ແລະ ຈາກການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳອື່ນໆ ໃນການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ.

ມາດຕາ 55. ການນຳໃຊ້ ກອງທຶນສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ກອງທຶນສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານ ດັ່ງນີ້:

1. ການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ສຳລັບກຸ່ມເປົ້າໝາຍທີ່ລັດສິ່ງເສີມ;
2. ການດຳເນີນກອງປະຊຸມຄະນະກຳມະການ ແລະ ອະນຸກຳມະການຂອງ “ສອພຊ” ;
3. ຈັດຊື້ວັດຖຸ, ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງມື, ເຄື່ອງຈັກໃນການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ;
4. ການທົດສອບ ແລະ ການອອກໃບຢັ້ງຢືນລະດັບມາດຕະຖານສີມືແຮງງານ;
5. ການແຂ່ງຂັນສີມືແຮງງານທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ການຈັດຕະຫລາດມັດແຮງງານ;
6. ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຕົວເລກສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ;
7. ການຍ້ອງຍໍ, ໃຫ້ລາງວັນ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ແກ່ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ ທີ່ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຜະລິດ ຜະລິດຕະພັນຮັບໃຊ້ສັງຄົມທີ່ດີເດັ່ນ ຫລື ໄດ້ຮັບລາງວັນຈາກການແຂ່ງຂັນສີມືແຮງງານລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
8. ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ຄູ່ຝຶກ, ຄູ່ພັດທະນາສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ;
9. ການນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍອື່ນໆ ຕາມການເຫັນດີຂອງ “ສອພຊ”.

ມາດຕາ 56. ການນຳໃຊ້, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ກອງທຶນສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນອົງການຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາ ການນຳໃຊ້ກອງທຶນສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 67 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍແຮງງານ ສະບັບປັບປຸງ.

ສຳລັບລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ກອງທຶນນັ້ນ ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ຫມວດທີ VII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ມາດຕາ 57. ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ແມ່ນການປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແນໃສ່ຮັບປະກັນການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ, ມາດຕະຖານ ກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ເສີມຂະຫຍາຍດ້ານຕັ້ງໜ້າ, ຈຳກັດ, ແກ້ໄຂດ້ານຫຍໍ້ຫໍ້ ແລະ ການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ແລ້ວສະຫຼຸບຕີລາຄາ, ປະເມີນຜົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານດັ່ງກ່າວ ເພື່ອໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານມີຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ໂປ່ງໃສ.

ມາດຕາ 58. ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ

1. ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາການສ້າງສີມືແຮງງານ ປະກອບດ້ວຍ:

- ກະຊວງສຶກສາທິການ;
- ພະແນກ ສຶກສາແຂວງ, ນະຄອນ.

2. ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາການພັດທະນາສີມືແຮງງານ ປະກອບດ້ວຍ:

- ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ;
- ພະແນກ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມແຂວງ, ນະຄອນ.

ຫມວດທີ VIII

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 59. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລືອົງການຈັດຕັ້ງໃດ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບ ນີ້ ໂດຍໄດ້ຮັບການຍິ່ງຍືນຈາກ “ສອພຊ” ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍອື່ນໆ ຕາມລະບຽບການ.

ສຳລັບຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຜະລິດ ຜະລິດຕະພັນຮັບໃຊ້ສັງຄົມ ທີ່ດີເດັ່ນ ຫລືໄດ້ຮັບລາງວັນຈາກການແຂ່ງຂັນສີມືແຮງງານລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຢ່າງສົມກຽດ.

ມາດຕາ 60. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ຫົວໜ່ວຍແຮງງານ, ສູນຝຶກ, ໂຮງຮຽນ, ວິທະຍາໄລ, ສະຖາບັນການຝຶກ ທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ຕັກເຕືອນ, ບັນທຶກການກະທຳຜິດ, ຖືກປັບໃໝ ແລະຖືກສັ່ງໂຈະໃບອະນຸຍາດຊົ່ວຄາວ.

ກໍລະນີ ຫາກຍັງສືບຕໍ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ຈະຖືກຖອນໃບອະນຸຍາດໃນການດຳເນີນກິດຈະການ ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານຢ່າງເດັດຂາດ ແລະ ຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສ ປ ປ ລາວ ຕາມແຕ່ກໍລະນີໜັກ ຫລື ເບົາ.

ຫມວດທີ IX ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 61. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ກະຊວງສຶກສາທິການ ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ໃຫ້ປາກົດເປັນຈິງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 62. ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫລັງລົງລາຍເຊັນ ນັບແຕ່ສົກງົບປະມານປີ 2010~2011 ເປັນຕົ້ນໄປ. ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ໄດ້ຂັດກັບດຳລັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ພົມສອນ ບຸບຜາວັນ